

Halloween 2012 15-19 oktober.....

Maandag

Op de vroege morgen, in de Malversweie, wordt al hard gewerkt. Het zijn echter niet de begeleiders die er zijn.... Bij aankomst om 09.00 uur schrikt Marjan zich helemaal een hoedje, als ze ineens een heks achter de deur tegen komt!

De heks beweegt niet en blijft net zo lang staan,

totdat alle kinderen binnen zijn. Daarna verdwijnt ze ineens... De kinderen verzamelen zich aan tafel voor wat lekkers en drinken, waarna ze even de tijd krijgen om aan elkaar te wennen. Royce, Marco en Simone ontvluchten de griezeligheid van de Malversweie en gaan lekker om boodschappen. Bij terugkomst heeft Marjan gelukkig de tafel al gedekt, want alle spokenmaagjes rammelen. De groep is weer opgesplitst in twee tafels, want met 13 kinderen en minimaal 2 begeleiders passen we simpelweg niet aan één tafel.

Na de lunch vonden Marjan en Noam ineens op de vreemdste plaatsen pannen en deksels. Er werd een blik geworpen achter het groene gordijntje en warempel, alle pannen waren verdwenen.

Wel lag er een briefje: "Onzichtbaar en verstoppertje, dat zijn mijn lievelingswoorden. Koken zonder pannen is een kunst, zoek ze maar. S." Natuurlijk draaiden alle hoofden gelijk naar Simone, maar toen iedereen wel zag dat Simone er echt niets van wist, gingen de verhalen in het rond. Alle voor-achter-,partner-,vader- en moedernamen werden nagevraagd. Linda Schippers zou ook nog een mogelijkheid zijn, maar die kwam vanavond pas werken en eigenlijk zou Linda zoiets nooit doen.

Ineens had Jim het gevonden! Het was vast een SPOOK. Met zijn allen, dus ook onze 15-jarige stoere jongens en meiden, zochten mee naar alle pannen. We waren toch wel erg benieuwd wie nou onze pannen had verstopt, alsof diegene niet zou willen dat er gekookt zou worden? Nick had een super idee,

we schrijven een briefje terug, of hij of zij een spook is, dat we graag antwoord terug willen. Zo gezegd zo gedaan, en het briefje werd weer terug gelegd in de pannenkast.

Zoals altijd staat er op de donderdagavond in een herfstvakantieweek een griezelavond gepland. Zo ook dit jaar willen we weer verkleed gaan met zelf gemaakte kostuums. Alle oude kleding en lakens werden uit de kast getrokken en de creatieve breinen onder ons konden flink hun gang gaan. Er was al een begin.....

Na al dat geknutsel en de zoektocht naar pannen was het even tijd om te 'relaxen' en werd de film Twilight opgezet, wat super bij ons thema van deze week past. Ondertussen begon het heerlijk te ruiken, in alle hoekjes en gaatjes (en dat zijn er VEEL, zo hebben we vanmiddag weer gezien). Marjan en Simone maakten plaats voor Linda en Daniëlle, het eten werd verder afgemaakt en al snel konden we aan tafel. Versgemaakte lasagne stond op het menu, een ouderwetse topper!

Na het eten kwam Anrik ook bij de groep. Drie soldaten (Gerjan, Jim en Marco) gingen naar buiten en ook de meiden met twee jongens gingen nog even een frisse neus halen. Er was nog geen vla gegeten, dus dat werd lekker erna gedaan. Met een volle maag kwam iedereen in de 'chillmodus' en werd er tv gekeken en gecomputeerd. Anrik vond bij het naar bed gaan nog een pannendeksel! Dit zette iedereen wel weer aan het denken. Ook ghost-hunters hebben slaap nodig, dus iedereen ging lekker op zijn gemakje naar bed om morgen weer fris te zijn.

Dinsdag

Op twee uitslapers na zat iedereen rond half 9 lekker aan het ontbijt. Iedereen had 's nachts al over mnr/mevr S. nagedacht alleen niemand was er al helemaal achter. Wanneer iedereen beneden kwam en zag dat de borden en messen allemaal op zijn kop zaten en dat er op de andere tafel een enorme rotzooi was gemaakt, snapte niemand er meer wat van! Gelukkig had S. wel briefjes achtergelaten, maar het werd eigenlijk alleen maar vager, dan duidelijker. Als echte rechercheurs werd er een bord ingericht als 'aanwijzingen verzamelplaats'. Hier kwamen alle briefjes en verdachten op te hangen. Na het ontbijt werd er

verder geknutseld aan de kostuums en op de Wii gespeeld. Na 's middags lekker knakworsten te hebben gegeten was het tijd voor de vaste Halloween activiteit, pompoenen uithollen! Het was een behoorlijke klus, maar

er zijn er super leuke gezichten gemaakt. Het was nog redelijk vroeg, maar Royce en Marco begonnen alvast met de voorbereidingen van het pizza maken voor 's avonds, groenten snijden en pizzadeeg maken. Tussen de activiteiten stond het brainstormen naar S. niet stil! Paul, Astrid, Daniel, Dave, Alice, Rob, Mardoe, alle namen zijn voorbij gekomen.

Toen ook Simone op de boerderij aangekomen was, werden de deegballen uit de koelkast gehaald en gingen Simone en Marjan aan de slag met de deegroller. Er werden grote pizzapunten gevormd en om beurten mochten we weer onze pizza versieren. Dit verloopt, heel bijzonder, met 13 kinderen als een geoliede machine. We eten dan ook om beurten en is je pizza op en wil je nog meer, dan loop je naar het aanrecht en maak je nog een pizzapunt. Appeltje eitje.....

Heerlijk!

Hierna werden er 13 koppies gewassen. Lekker even douchen. Er werd wel heel snel gedoucht, want beneden rook het alweer heerlijk. Popcorn, zoute stengels en de mogelijkheid tot een stukje plaatpizza.

Marjan en Simone waren ondertussen met iets heel geheimzinnigs bezig. Marco, Jim, Royce, Boaz en eigenlijk iedereen, sloot aan om vanavond Astrid eens flink in het ootje te nemen en hopelijk haar goed te laten schrikken. De leidingkamer werd omgetoverd tot spookhuis. Een spook in bed, een spook in de hoek en een spook in de wastafel. Alleen de voorbereiding hiervan was al voldoende voor een lachbuikpijn.... Morgen horen jullie hoe het af is gelopen... Om ons voor te bereiden op de drukke dag morgen, vertrokken we allemaal een beetje op tijd naar bed.

Woensdag

Pfff, ook vanmorgen had S. weer toegeslagen. Hij/zij was blijkbaar al vroeg op, want er was namelijk al gegeten, van Noam zijn bord! Hierbij kregen we de mededeling dat S. alvast

een nat pak ging halen, wat zou dát nou weer kunnen zijn? Nick had het ineens gevonden, S. ging natuurlijk ook naar het zwembad vandaag! Toen na het ontbijt de computers even aan gingen, werd dit vermoeden van Nick bevestigd, want op de achtergronden van het bureaublad vonden we de tekst: "Weten jullie al wie ik ben? Misschien zien jullie mij in het zwembad." De echte computertechneuten keerden de complete pc's binnenste buiten om erachter te komen van welk ip-adres, email-adres of computer deze afbeeldingen gekomen waren. Er werd echter alleen ontdekt dat ze eerst al naar de computer op de leidingkamer gemaïld waren, maar niemand wist waarvan. Raadsel, raadsel, raadsel....

Om 12 uur stonden we helemaal klaar om te vertrekken en we zaten ook echt om 5 over 12 in de bussen, op naar de Stelle om daar Dave op te halen en daarna door naar Port Zélande, een lekkere middag zwemmen.

Natuurlijk waren de wildwaterbaan en de bandenbaan weer favoriet, maar een ouderwets potje zwembadworstelen, waarbij iemand een ander op de schouders neemt en de personen op de schouders met elkaar stoeien, was ook een heel leuk spelletje.

Om 16.00 was het tijd om van iedereen op te nemen wat ze wilden eten. Simone ging deze lijst halen en warempel, ook daar had S. weer een boodschap op

achter gelaten. Ondanks goed zoeken in het zwembad, hebben we S. daar uiteindelijk toch niet gevonden en vertrokken we om 20.30u weer lekker naar de boerderij. Hier was het voor onze kleine vriendjes al tijd om naar bed te gaan, waar de grote nog een bakje popcorn kregen en ook de trap op kropen... Wat zou ons morgen weer te wachten staan?!

Donderdag

Het hele mysterie rondom S. neemt steeds grotere vormen aan. Waar is hij/zij wel niet mee bezig??

's Ochtends vroeg gaan de deuren beneden al open en dicht, zonder dat er ook maar iemand binnen is. Maar uiteraard zijn er wel een

aantal oortjes die dit horen, en omdat het vandaag een verschrikkelijke spannende dag is, wordt er dan ook door niemand uitgeslapen. Eenmaal beneden (ze moesten wel tot 8 uur wachten, regel is regel) kwamen we erachter dat er een briefje lag op ieder bord. Daarop werd iedereen persoonlijk uitgenodigd voor het feestje van S. Dit was helemaal niet duidelijk, war was dan dat feestje en wie is dan S? Flinke discussies tijdens het ontbijt dus. Daarbij kwam ook nog eens dat S. een grapje had uitgehaald met ons want we hadden roze en zwarte melk. Mmmm lekker! Nadat alles was opgeruimd had Danielle het Wii-spel Just Dance mee. Op leuke liedjes moest er dan nagedanst worden wat op het beeldscherm werd voor gedaan. Dit was voor punten en de controler kon precies onze bewegingen nagaan. Heuse teams werden gemaakt en zo kwam het dat we vanaf 10 uur met de gehele groep erg fanatiek bezig waren in de woonkamer, met 13 kinderen!!! Ook Danielle en Marjan moesten mee doen.

Ook Simone moest er aan geloven toen ze om 1 uur binnen kwam. Direct kreeg ze de afstandsbediening in haar handen en werd haar aangeraden om de trui uit te doen, want er zou gedanst worden!

Om 14.00 hielden we het, voor zolang het duurde, voor gezien. Talitha en Simone gingen aan de slag met het toetje van vanavond, gevulde sinaasappel met ijs. Een heel karwei was dit, want de inhoud van de sinaasappel moest er helemaal uit en dat ging niet erg makkelijk. Marjan en Marieke namen het nog even over en toen Talitha de sinaasappels gevuld had, konden ze terug de diepvries is.

Marco ging in de keuken aan de slag met het eten, terwijl Marjan en Simone de kinderen hielpen met schminken, aankleden en stylen. Kimberly en Talitha besloten om hun haar te verven, zwart met in de staart kleurtjes. Dit werd gewoon met plakkaatverf gedaan, want iets anders was er niet. Och, hoe zou dat er vanavond uit gaan???

De mannen haalden de gelpotten even tevoorschijn. Dit keer waren het dus de mannen die er op hun best uit wilden zien, en dat op een Spookavond...

hmmm...

Tussendoor werd er ook nog een hapje gegeten met alle griezels die we aan tafel hadden.

Om kwart over 7 werd het eerste groepje, Noam, Wesley, Anrik, Dave en Nicole opgehaald om te gaan vertrekken. Zij werden opgehaald door de heks van "Wicked". Dit was wel vreemd, zo een groen persoon in de zwarte bus van onze stichting.

Om 20.00 vertrokken ook de andere twee groepen naar de Stelle. Flink tonnen met vuur stonden voor de Stellekeet en flink wat heksen als welkomscomit e. Eenmaal binnen werd het iedereen al heel wat duidelijker (zeker na al die vragen van deze week).

S. is dus spook, een spookje wat ZO graag mee wilde doen met onze leuke dingen deze week en stiekem erg jaloers was. Daarom had dat spookje ons zo voor de gek gehouden want ze wilde zo graag met ons mee feesten. Uiteindelijk hebben we het haar vergeven, want ze was toch wel lief (bleek achteraf, wisten wij veel). Maar, het spookje had wel nog een vraag: ik wil weer terug naar de spokenwereld met de griezelbus, maar heb daar 75 munten voor nodig. Toe maar, 75 munten nog wel en dat na alles wat je hebt gedaan deze week, dit dachten meerdere kinderen. We streken over ons hart en besloten het arme spookje toch te helpen. Zo, dit hebben we wel geweten. Er liepen allemaal zeer vreemde mensen op het terrein en we moesten behoorlijk wat grappige opdrachten uitvoeren om die munten te verdienen. Graaien in een bak met maaien om een spin te zoeken, gemummificeerd een parcours afleggen, in een donkere ruimte ballonnen zoeken met cijfers erop, raadsels oplossen. H e, lijkt dit niet een klein beetje heel veel op Fort Boyard, waar de kids het al een hele week over hebben? Wat een toeval weer   Maar wat hebben we toch een kanjers deze week want we haalden zelfs meer dan 75 munten bij elkaar om het spookje naar huis te laten gaan!!

Er restte ons alleen nog  en vraag.....WIE is nou eigenlijk het spookje (natuurlijk weten we dat er iemand onder dat witte laken zit) en heeft ZIJ ook al die grapjes met ons uitgehaald?? En wie zijn nou eigenlijk al die andere vreemd uitziende mensen? Een bijna officiële ontknoping was het, toen het laken af ging en het zusje van Marjan

tevoorschijn kwam, Marinka. Noam kwam er als laatste achter dat de heks van Wicked uiteindelijk Danielle was. Sommige mensen bleven een raadsel, het moet wel spannend blijven natuurlijk. Van het spookje kregen we nog een griezellolly als bedankje en na een grote groepsfoto was het einde daar. Iedereen werd bedankt en zo gingen we in onze eigen griezelbus terug naar de Malversweie. Daar hadden we nog een ander spannend verhaal wat opgelost moest worden. Alle geschminkte gezichtjes moesten schoon en de haren van de dames met plakaatverf konden ook niet zo hun bed in. Dus na flink wat poetsen en schrobben en een hele vieze badkamer konden we eindelijk naar bed.

Vrijdag

Geen vragen meer, geen onduidelijkheid, geen grapjes meer die uitgehaald gingen worden. Dit was een rust voor velen dus werd er lekker uitgeslapen deze laatste morgen. Onvoorstelbaar, maar waar, hadden we bij het ontbijt om 09.00 uur alleen de grootsten aan tafel zitten. Nadat Simone en Marjan even snel boven alle bedden opgemaakt hadden, ging Just Dance weer aan en werd er flink gedanst. Vandaag deden zelfs Boaz, Kimberly en Marco mee!!!!!! We hielden vandaag een lekkere rustdag, zelfs de lunch ging rustig aan. De knakworsten, bami en nasi van gisteren die over was mocht opgegeten worden en anders pakten we gewoon een lekkere boterham uit het vuistje. Zo sluiten we deze toch wel drukke en spannende week af met een balansdag voordat we weer naar huis gaan, of blijven natuurlijk.....

Groetjes Marjan, Simone, Linda en Daniëlle → [klik hier voor foto's](#)

